

ἀνθρώπων τῶν κατοικούντων εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα.

Σημαίνει ἡ ἐξόδοι ὥρα.

Ἡ κυρία Δουράνδου τῇ ὑπηρετρίᾳ:

— Τί περιμένεις καὶ δὲν ἐτοιμάζεις τὸ γεῦμα;

Ἡ ὑπηρετρία:

— Ὁ ξενοδόχος δὲν ἔστειλεν ἀκόμη τὰ πράγματα.

— Δὲν τὰ παρήγγειλες διὰ τὰς πέντε;

— Μάλιστα, κυρία.

— Τρέξε λοιπὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μὴ τυχὸν τὰ ἐλησμόνησεν.

Ἡ ὑπηρετρία ἀναχωρεῖ καὶ ἐπανέρχεται μετὰ ἐν τέταρτον.

— Κυρία, ὁ ξενοδόχος ὥς φαίνεται μᾶς τὰ ἔστειλε διότι τὸ παιδί μου εἶπεν ὅτι τὰ ἔφερε καὶ ὅτι τὰ ἐπλήρωσεν ἕνας κύριος μὲ ψαλὸν γενειάδα.

Ἡ κυρία Δουράνδου καταλαμβάνεται ὑπὸ συγκοπῆς καὶ πίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συζύγου της.

— Ἀκόμη ἔναι παιχνίδι τοῦ συνοίκου μας.

— Σύνελθε, ἀγαπητή μου, καὶ σοῦ ὑποσχομαι νὰ ὑπάγω νὰ κατχέσω τὰ παράπονά μου εἰς αὐτὸν τὸν βασιλέα.

Μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας εἰς τι παντοπωλεῖον.

Ἡ ὑπηρετρία τῇ κυρίᾳ Δουράνδου.

— Εἰπέ εἰς τὴν κυρίαν σου νὰ ἡσυχάσῃ ὁ πόλεμος θὰ τελειώσῃ πλέον, διότι ἀπεφασίσαμεν νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ἡ ὑπηρετρία τῇ κυρίᾳ Σκουρίδῃ:

— Μπα! τὸ ἴδιο καὶ ἡμεῖς. Τ' ἀφεντικά μου ἔχουν καλλίτερα νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι παρά νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ ζωὴ.

— Τὰ ἰδικά μου ἀφεντικά ἔπιασαν σπίτι εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγίου Ἀντωνίου.

— Παράδοξον, τ' ἀφεντικά μου ἐνοικίασαν τὸ πρῶτον πάτωμα ἐνὸς σπιτιοῦ εἰς τὸν ἴδιον δρόμον.

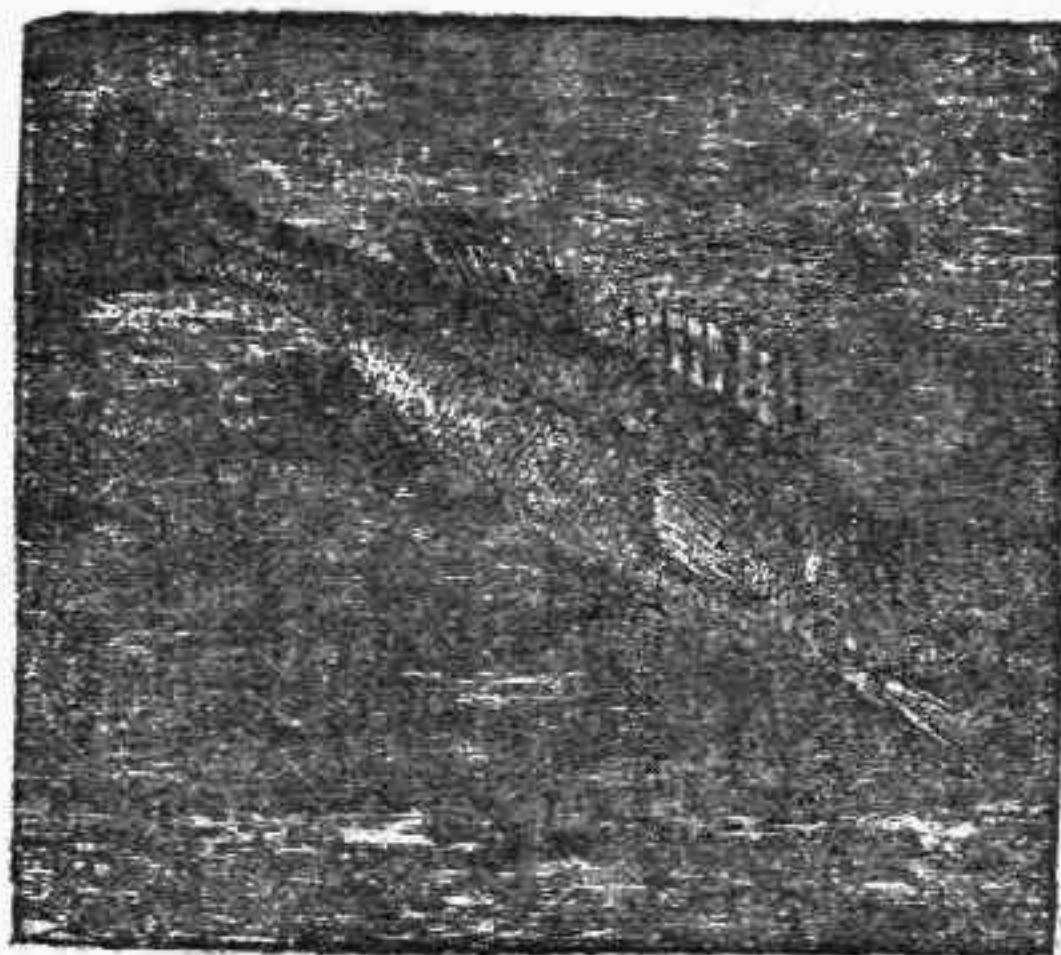
— Τί ἀριθμόν;

— 439.

— Εἶναι τὸ ἴδιο σπίτι!...

Ἐκ τοῦ Charivari.

N. M.

Ο ΑΤΤΑΚΕΥΣ

~ ~ ~

«Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἄ-

ριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται.» Ταῦτα ἐν τῇ ἐκστάσει του ἐμελῶδει ὁ Ἑβραῖος ποιητὴς καὶ βασιλεὺς, ταῦτα ἐπαναλαμβάνει σήμερον ὁ παρατηρητὴς καὶ ἐξε-